

Afvaltapijt in oceaan mogelijk zo groot als Brazilië

Bijgedragen door Alec Boswijk
maandag 14 september 2009
Laatst geupdate op maandag 14 september 2009

Voor het eerst hebben wetenschappers het enorme afvaltapijt in de Grote Oceaan onderzocht. Een expeditie ging vorige maand de Great Pacific Garbage Patch ter plaatse bekijken en er stalen nemen. De Great Pacific Garbage Patch bevindt zich midden op de oceaan, ergens tussen Japan, Hawaï en Noord-Amerika. Schattingen over de omvang ervan variëren van 700.000 tot 15 miljoen vierkante kilometer. Ter vergelijking: België is 30.000 vierkante kilometer groot. Het afvaltapijt groeit binnen een enorme cirkelvormige oceaanstroming die het afval voor de Amerikaanse en Aziatische kusten aanzuigt en langzaam naar het centrum voert.

Vrijwel onzichtbaar

De Pacific Garbage Patch ligt ver van de drukke scheepvaartroutes. Ook vanuit de lucht is het tapijt nauwelijks zichtbaar omdat het meeste plastic en andere afval onder het wateroppervlak zweeft.

Omdat er tot nog toe zeer weinig bekend was over het drijvende stort, stuurde het Scripps-instituut voor Oceanografie, een van de belangrijkste onderzoekscentra voor oceaanonderzoek ter wereld, er een onderzoeksschip op af. De New Horizon vertrok op 2 augustus vanuit San Diego, op de Amerikaanse westkust, voor een drie weken durende expeditie naar het afvaltapijt.

De onderzoekers wilden nagaan hoeveel plastic er precies rondrijft, hoe het verspreid is en wat de impact is op het zeeleven. Tijdens de expeditie richtten ze zich vooral op de zones met de grootste concentraties plastic. Daar visten ze de klok rond afvalstalen op, waaronder massa's plastic flessen. Ze observeerden ook het plankton- en visbestand dat tussen, op en soms ook in het plastic leeft en haalden ook daarvan stalen op. Het onderzoek wordt nu verder gezet in het laboratorium.

Niet echt een eiland

De New Horizon verzamelde afval over een afstand van 2200 kilometer. De expeditieleden vonden niet echt een eiland van plastic, zoals de Great Pacific Garbage Patch soms wordt aangeduid, maar veeleer een "dunne soep" met "ongeveer om de minuut een groter stuk dat langs dreef en daartussen zeer kleine, bijna microscopische deeltjes", zoals op de reisblog te lezen staat.

"Zoveel plastic vinden was schokkend", schrijft expeditieleider Miriam Goldstein. "Hoe kan er zoveel plastic rondrijven in een willekeurig deel van de oceaan - duizend mijl van de kust?"

Het onderzoek kan ook nuttige informatie opleveren voor een eventuele grote schoonmaak met netten of zuiginstallaties. Op dit moment is zo'n operatie onmogelijk omdat het meeste plastic zo klein is dat ook veel dieren zouden sterven.

Bij toeval ontdekt

Het drijvende afvalstort werd in 1997 bij toeval ontdekt toen oceaanonderzoeker Charles Moore tijdens een zeilrace enorme hoeveelheden plastic in het gebied ontdekte.

Dit jaar ontdekte een wetenschappelijke expeditie dat ook in de Atlantische Oceaan, voor de kust van Florida, een enorm plastic tapijt drijft.

Auteur: Rudy Pieters; bron: MVO-Nieuws